

gere været gjort et lille Forsøg paa at faa Rigsdagen med til at leje et af de private Teatre; men det vilde man ikke, og det har man vistnok i og for sig haft Ret i, hvilket jeg har saa meget mere Grund til at sige, som det var mig selv, der foreslog, at man skulde gaa den Vej. Jeg indrømmer, at det selvfølgelig er langt at foretrække, at Teatret faar sin egen Bygning i saa stor en Nærhed af det gamle Teater som mulig. Teatret har i Virkeligheden 3 Opgaver. Først og fremmest den at fremføre det reciterende Skuespil, og dette maa staa som Teatrets første og vigtigste Opgave. Men det kongelige Teater er, det tør man vel nok sige, særlig uheldig just for det reciterende Skuespil, derfor vil det for dette Skuespils Skyld være temmelig fornødent, at man kommer til en anden Ordning. Nu kunde man gaa den Vej, som Teaterkommissionens Flertal nærmest af finansielle Grunde har foreslaaet, at ombygge det nuværende Teater, og jeg vil slet ikke benægte, at man ad den Vej kan komme til bedre Resultater end dem, vi nu have. Men bedre er selvfølgelig bedre, og det vil særlig fra det reciterende Skuespils Standpunkt være bedre at faa en mindre Scene fuldstændig for sig selv, for at det kan gøre sin fulde Virkning. Men foruden denne Opgave har Teatret to andre, nemlig Operaen og Balletten, og disse to Opgaver ere ikke saadanne, man hverken kan eller bør kaste bort. Ogsaa de have deres virkelig nationale Side. Det er en af Teatrets naturlige Opgaver at fremføre for Folket danske Musikværker, og disse kunne jo baade knytte sig til Operaen og Balletten. Jeg ved meget godt, at mange ere af den Formening, at denne sidste Kunststart saa godt kan undværes eller gøres til et lille Tillæg til Operaen, og at man kunde lade det være godt dermed. Men denne Kunststart har selv i og for sig sin Betydning. Vi have her til Lands gennem de Bourbonvilleske Balletter virkelig faaet udviklet, hvad man kunde kalde en national Ballet, som fuldtud staar paa Højde med hvilken som helst Ballet her i Europa og efter min Formening staar ikke saa lidt højere end Balletten paa fremmede Scener. Det er derfor naturligt, at vi holde denne

Ballet vedlige, selv om det selvfølgelig ikke just er en billig Kunststart. Endskønt ogsaa hvad det angaar, maa jeg dog sige, at naar vi maa have et stort Kapel for Operaens Skyld, vil det Ekstratillæg, som Balletten koster derudover, ikke være saa overordentlig stort. Den anden Maade, hvorpaa Staten understøtter Teatret, er ved at yde det et aarligt Tilskud. Jeg skal indrømme, at den Tanke, som blev fremført af den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), i og for sig tiltaler mig. I og for sig vilde det være heldigt, om det var muligt at finde en Mand eller flere — en Mand maatte det dog til syvende og sidst være, selv om der stod flere andre bag ham — der kunde og vilde paatage sig den Opgave at styre Nationalscenen mod et Tilskud fra Statens Side. Men imidlertid maa jeg dog sige, at saaledes at slutte en Kontrakt for mange Aar med en saadan Mand eller saadanne Mænd dog næppe vilde kunde gaa an. Staten maatte vistnok have Ret til til enhver Tid at gribe ind i Ledelsen, saaledes at man maatte kunne blive af med vedkommende Mand, hvis man fandt, at Ledelsen ikke gik ad saadanne Veje, at Teatret kunde siges at opfylde sin nationale Opgave. Denne Tanke er i og for sig ret naturlig, og det er ganske naturligt, at man, naar et Lovforslag som dette forelægges, nøje overvejer, om det er muligt at gaa denne Vej. Jeg ved det ikke, der har vist aldrig for Alvor været Tale om det. At der har været Tale derom inden for enkelte Partier her i Tinget, er en anden Sag, men for Alvor har der næppe inden for Administrationen været Tale om at gaa den Vej. Jeg indrømmer, at Grunden til, at jeg kunde have nogen Tilbøjelighed til at tilraade, at man i alt Fald undersøger, om det var muligt at gaa den Vej, er de Erfaringer, som man hidtil har gjort om Teatrets Ledelse, ikke fordi jeg mener, at det vilde være muligt her i Kjøbenhavn at faa en Teaterledelse, der ikke mer eller mindre vil blive skældt Hæder og Ære fra, hvordan Pokker den saa bærer sig ad. Men jeg vil tillade mig at mene, at en Styrelse, saaledes som vi have set den i den senere Tid, er uheldig. Endskønt jeg